

IS KANKER TE GENEZEN ?

17 Januari 1986.

Goedenavond vrienden.

Om te beginnen: wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. We zijn erg dankbaar, als u zelf wilt denken. Ons onderwerp gaat over de vraag: "Is kanker te genezen?"

Degene die oorspronkelijk het onderwerp stelde, had daarbij de nadruk gelegd op magnetiseren, geestelijke genezing. Maar wij menen dat het verstandiger is om het gewoon helemaal te bekijken.

Allereerst: wat is kanker? Kanker is een celwoekering die in verschillende vormen kan voorkomen, maar over het algemeen gekenmerkt wordt door een enorme celvergroting als gevolg van celkernbeschadiging. De oorzaak van kanker blijkt over het algemeen te liggen in een soort kristallijn virus, dat schijnbaar ook erfelijk wordt overgedragen, waardoor onder bepaalde omstandigheden beschadigde celwanden doorboord worden en daarbij een beschadiging van de celkern ontstaat. Het virus gaat daar kennelijk bij ten onder, maar ondertussen is de celwoekering op gang gekomen.

Wanneer we proberen de oorzaken verder na te gaan vallen 2 punten bijzonder op, tenminste bij ons.

In de eerste plaats: bijna altijd is er, vóór dat de kanker kenbaar wordt, een periode dat de alvleesklier slecht functioneert en ook blijkt dat een van de onbekendere afscheidingen van de hypofyse aanmerkelijk vergroot wordt. Wij hebben de indruk dat dit de oorzaak is van de activering van het virus. Maar met zekerheid durf ik u dit niet te zeggen, aangezien het hier een onderzoek betreft dat in de geest is gebeurd, en we daar ten aanzien van stoffelijke omstandigheden niet de mogelijkheid tot volledige controle hebben. Dat betekent dus dat we te maken hebben met een onevenwichtigheid, die steeds aan het begin staat van elke kankerhistorie.

In de tweede plaats blijkt dat kanker bij sommige mensen zeer veel voorkomt en in bepaalde families zich regelmatig herhaalt. We noemen deze mensen cancerprones (voor kanker gevoelig; Red.). Terwijl andere mensen dingen doen die volgens de moderne wetenschap kankerbevorderend zijn, maar daarbij ten hoogste voortdurend kankeren over de moderne tijd en in de rijpe leeftijd van negentig jaar zonder enige woekering naar onze wereld komen. Daar moet een reden voor zijn en pas wanneer we die reden weten, kunnen we gaan zeggen: is kanker te genezen?

Nu is het volgende grotendeels, speculatief.

In de eerste plaats: onevenwichtigheden blijken voort te komen bij mensen die onder psychische spanning staan. Onverschillig wat de oorzaak daarvan is, blijkt steeds weer een verandering van de werking van de pancreas plaats te vinden. Wij zien een zelfde ontwikkeling bijvoorbeeld bij vormen van suikerziektes, in zeer veel gevallen verdwijnt de suikerziekte langzaam op het ogenblik dat de patiënt psychisch weer evenwichtig en gezond wordt. We moeten dus aannemen dat we hier in ieder geval eerst moeten kijken naar bepaalde psychische aspecten. En dan stel ik: elk mens die voortdurend ontevreden is met zijn leven en zichzelf, schept hierdoor voorwaarden, waardoor hij eerder een kankerpatiënt zal worden dan een ander. Elke mens die niet in staat is zich te uiten, die veel opkropt, heeft een grote kans dat hij suikerziekte, kanker of bepaalde vormen van reuma oploopt. Dan moeten we bij de vraag of kanker te genezen is, in ieder geval zeer veel aandacht schenken juist aan die psychische gezondheid.

In de tweede plaats vragen we ons af of er misschien milieu omstandigheden zijn die kanker kunnen bevorderen. Nou, ik geloof dat er deskundigen zijn, die er al zoveel hebben vastgesteld, dat het een wonder is dat kanker nog niet een veel grotere volksziekte is.

Maar laten we eens kijken naar de voeding, bijvoorbeeld. O, ik weet dat er veel is gelachen en veel "wetenschappelijk verweer" is geweest tegen zaken als bijvoorbeeld bepaalde hormoonbehandelingen in Zwitserland en het Moerlandieet in Nederland. Maar aan de andere kant, voor sommige patiënten blijken die dingen wel te werken, en dat is bewijsbaar. We kunnen niet zeggen een Moerlandieet, een bepaalde hormoonbehandeling, is altijd gegarandeerd een middel om kanker te genezen. Maar we, kunnen wel zeggen dat in zeer veel gevallen, ook daar

waar de gangbare medicatie, bestraling etc., niet meer voldoende werkt, het mogelijk is om met een dieetmethode, soms met bepaalde hormooninjecties, de kanker tenminste tot inkapseling te brengen. Dat lijkt me een heel belangrijk punt. Kennelijk heeft ook de wijze van leven te maken met het ontstaan van kanker, althans geeft een vergrote mogelijkheid, voor het overwinnen van, of het ontstaan van kankers.

Er wordt enorm veel gedaan aan kankeronderzoek, er gaan heel veel miljoenen mee weg met die subsidies e.d., alleen al in Nederland, en dan kijken we nog niet eens in de andere landen van de wereld. Mij valt echter op - ik hoop dat men het mij niet kwalijk neemt - dat men voortdurend zoekt naar de "mechanische" verklaring. Dát kan kanker veroorzaken, en dát is niet goed en: kanker, dat zou je dan zo moeten behandelen. Alsof het gaat om een verstopte leiding in een automotor of misschien een foute ontsteking. Veel van hetgeen op dit terrein, zowel voor operatieve en bestralingsbehandeling als andere behandelingen is ontdekt, is wel degelijk belangrijk. Maar hoe kun je een kwaal goed behandelen wanneer je de oorzaak niet wegneemt? Volgens mij zou men zeker bij kankerpatiënten, ook wanneer het in een gevorderd stadium is, psychologische hulp moeten kunnen geven. En daarnaast zouden we dan eventueel nog wat paranormale hulp kunnen geven en verwachten.

Want kanker blijkt op het ogenblik in beginfase wel degelijk te genezen (te) zijn. Er zijn medicaties voor, er zijn bepaalde methoden ontwikkeld, waardoor je kanker die in het beginstadium wordt ontdekt, zonder meer kunt genezen. Het blijkt daarbij heel vaak zo te zijn, dat operatief ingrijpen gevaarlijk is. Dat mag je eigenlijk alleen maar doen wanneer er geen andere mogelijkheid meer bestaat. Want bij operatief ingrijpen ontstaat maar al te vaak een uitzaaiing, doordat een of meer van de cellen losgeslagen raken, bv. in de bloedbaan terecht komen, en dan hun woekerend werk op willekeurige plaatsen als een aangroeiing gaan voortzetten. En dat is natuurlijk niet zo leuk.

Er zijn gevallen bekend waarbij men één betrekkelijk groot kankergezwel verwijderde, maar waar door een kleine "kunstfout" een aantal cellen toch in het lichaam aanwezig bleef. Kort daarna ontstonden een reeks uitzaaiingen die tenminste twintig en waarschijnlijk meer kankeruitwassen veroorzaakten zowel in de organen als later ook aan de oppervlakte onder de huid. Dat zijn dingen waar je over moet nadenken. Ik geef toe, er zijn gevallen waarbij het mes niet vermeden kan worden, dan móet je ingrijpen omdat anders de patiënt succumbeert (sterft; Red.). Maar wanneer er nog een andere behandelingsmogelijkheid bestaat, zou je dat moeten laten. Bestralingsbehandelingen hebben soms een redelijk goed effect. Ik bedoel hier vooral de kobaltbestraling, waarbij door het voortdurend roteren alleen in het brandpunt een voort- durende belasting ontstaat. Hierdoor is het inderdaad mogelijk een aantal cellen te doden, waaronder woekercellen. Maar alweer, er ontstaat wel degelijk hierdoor een betrekkelijk zware belasting van het organisme. Wanneer de patiënt zelf al negatief is ingesteld, is de kans heel groot dat de bestralingsbehandeling weinig of geen resultaat boekt.

Nu kun je je af gaan vragen waarom dan het Moermandieet, de hormoonbehandelingen en er zijn nog enkele andere soorten, dan toch zo vaak resultaat opleveren. Ik vrees dat het antwoord niet alleen kan liggen in de juistheid van de voedingsmethoden, in het herstellen van de hormonale balans, enz. Ik denk dat het heel erg belangrijk is dat de patiënt bij deze therapieën zelf voortdurend en intens betrokken is en daaraan een zekere verwachting en hoop beleeft. Wanneer het negativisme bij de patiënt verdwijnt is de mogelijkheid weer groot dat een balans in het lichaam herontstaat, waardoor verdere uitzaaiingen althans worden voorkomen, terwijl daarnaast de afweer van het lichaam sterker kan worden, wat kan voeren tot inkapseling van bestaande kankergezwellen, die dan op den duur als het ware verdrogen en na een aantal jaren inderdaad verdwenen kunnen zijn. De veroorzakers van de celkernschade die zijn natuurlijk nog wél aanwezig maar hebben geen mogelijkheid of reden meer om actief te zijn. Hier is dus kennelijk ook een psychologisch element aanwezig en het zou de verklaring kunnen zijn voor een dergelijke verbetering.

Ik dacht dat ik hiermee, zij het zeer populair, de belangrijkste punten ten aanzien van de gangbare kankertherapieën wel heb gesteld. Is er iemand die het er niet mee eens is? (Geen reactie uit de zaal).

Dan moet ik nu overgaan tot dat gedeelte dat eigenlijk bij het stellen van het onderwerp werd opgedragen, namelijk de vraag: "Is het mogelijk door magnetiseren, of door geestelijke genezing van welke aard ook, kanker te genezen?"

Na het voorgaande zult u begrepen hebben dat er bepaalde suggestieve en psychologische elementen van groot belang zijn bij de genezing. Een magnetiseur kan iemand kracht geven. Hij kan niet de activiteiten van het lichaam werkelijk en volledig op korte termijn veranderen. Hij kan er echter voor zorgen dat de reacties in het lichaam evenwichtiger zijn. Hij kan een te kort aan krachten inderdaad suppleren (aanvullen: Red.). Wanneer er een goede band bestaat tussen de genezer en de patiënt, en er vertrouwen is ten aanzien van die genezer, hebben we hier in ieder geval al een psychologische factor van groot belang. Er is een andere instelling gekomen, men gaat positiever denken en reageren. Daarnaast krijgt men energie die men anders misschien niet zou hebben. Men heeft verder een aantal lichamelijke ervaringen, al zijn het maar prikkelingen of het verdwijnen van pijngevoelens, ook als dat tijdelijk is. Het resultaat is dan dat de patiënt inderdaad de goede kant uitgaat.

Je kunt natuurlijk niet volstaan daarmee. Deze paranormale geneeswijze kan van groot belang zijn omdat ze andere therapieën ondersteunt. Omdat ze meer overlevingsmogelijkheden biedt. Ik wil hier nogmaals een uitzondering maken voor de chirurgische ingrepen, waarvoor dit over het algemeen niet geldt, omdat de patiënt bang is voor deze ingrepen en daardoor als vanzelf in een zeker negativisme terecht komt. Maar voor alle anderen therapieën geldt dit. Het belang ligt hier kennelijk in het feit dat men weet of voelt dat men geholpen wordt.

Geestelijke genezing kan op afstand geschieden. Het kan vanuit onze wereld ook geschieden, maar dan zitten we met de moeilijkheid dat het toch wel zeer suggestieve contact tussen de paranormale genezer en de patiënt wegvalt. Dit kan soms gecompenseerd worden. Wanneer de patiënt weet en verwacht dat er kracht zal worden uitgestraald, is die suggestieve werking toch in zekere mate aanwezig, en wanneer die kracht inderdaad wordt gevoeld, - dat is mogelijk - dan zal het effect niet veel afwijken van de directe contactbehandeling.

Wanneer we vanuit onze wereld werken dan kunnen we de patiënt misschien laten dromen dat er hulp is, we kunnen iets in zijn onderbewustzijn wakker maken. We kunnen daardoor het denken van die patiënt in een andere richting voeren. Wanneer er dan, en dat is toch heus mogelijk, enige verbetering ontstaat, zal die patiënt inderdaad ook gemakkelijker op medicatie reageren en bepaalde therapieën doen meer goed. Dus ook die hulp is mogelijk. Maar niet uitsluitend en dat is een heel belangrijk punt.

Ik vind het altijd dwaasheid dat men de paranormale geneeswijzen en de alternatieve geneeswijze in veel kringen op één hoop veegt en zegt: dat haalt niets uit, dat is onzin, dat is verlakkerij. Dat is natuurlijk kolder. Maar aan de andere kant moeten we dan toch wel rekening houden met het feit, dat een patiënt die ernstig ziek is - en een kankerpatiënt is dat inderdaad - voortdurend onder controle moet staan, dat men voortdurend na moet gaan wat er gebeurt. Wanneer men ziet dat iemand door een magnetiseur meer weerstand krijgt, dan moet men van die weerstand gebruik maken om met de bekende middelen zoveel mogelijk de genezing te bevorderen. Wanneer sprake is van geestelijke genezing zeg niet tegen die patiënt: je bent gek, maar accepteer het feit en probeer na te gaan of deze patiënt meer weerstand krijgt, of er een nieuw evenwicht komt.

Geloof me, het is vanuit de sferen vaak mogelijk om vooral imbalances (onevenwichtigheden; Red.) van de pancreas aanmerkelijk te beperken. Wanneer het normale afgiftep patroon daarvan de norm weer benadert, zou als vanzelf de niet zo gemakkelijk door ons te beïnvloeden hypofyse - is maar heel klein, heeft wel veel afscheiding - ook wel weer een eindje naar normaal terug gaan.

We krijgen dan in ieder geval een situatie waarbij verdere uitzaaiingen niet voorkomen.

En dan de bekende vraag: "Als ik 'iemand met kanker magnetiseer, hoe moet ik dat dan doen?" Nou, ik zou zeggen, ongeacht waar de kanker zetelt, probeer het eerst eens met een instraling van de kleine hersenen uit en doe dat dan ongeveer naar de maagstreek. U hebt dan de belangrijkste zenuwkanalen en u hebt daarnaast een zekere contactmogelijkheid met tenminste de werking van de alvleesklier. Voelt de patiënt dit aan als een soort warmte, wordt het gevoel van onrust en pijn minder, probeer dan in te stralen op het voorhoofd. Geef uw kracht dan bij voorkeur ongeveer waar het derde oog zou moeten zetelen. (Wijst midden op het voorhoofd.) En straal door (naar) achter aan de nekaanzet. Hierdoor kunt u over het algemeen een deel van de spanningen wegnemen. Daarnaast heeft u misschien, maar dat is altijd heel misschien, een gunstige invloed op de hypofyse. Dat is de beste methode.

Wat doen we verder? De patiënt heeft pijn. Laten we proberen om die pijn weg te nemen. Wegnemen is altijd in de eerste plaats weghalen, dus u neemt weg, u probeert energieën eruit

te trekken. Waar pijn is, is een overprikkeling van het zenuwstelsel. Dat is gezond, want zonder dat zou je niet weten dat er iets fout was. Maar wanneer die pijn bestaat en men weet dat die ziekte er is, dan kun je door die overspanning weg te halen inderdaad het pijngevoel, tijdelijk doen verdwijnen, dus de pijn doen afnemen. Dit is voor uw patiënt erg belangrijk, want als die pijn minder wordt dan heeft hij onmiddellijk meer vertrouwen in u. Dus doe dat eerst en zorg er voor dat u altijd goed afslaat. Dat is ook geen bijgeloof, want je hebt inderdaad de neiging om bepaalde energieën van niet stoffelijke aard, als het ware aan je handen te houden. Dus goed afslaan. Behandel daarna als hiervoor reeds aangegeven.

We willen wat doen op afstand? Dan moeten we weten wat de patiënt is. We moeten een voorstelling hebben van de patiënt of we moeten een of ander contact hebben met de patiënt. Dat kan bv. een voorwerp zijn. Dat kan eventueel een brief zijn, ook als die door een familielid is geschreven. Wanneer we ons hier volledig op concentreren, dat is een belangrijk iets.

En als we het gevoel hebben dat er contact is, vragen we ons niet af met wie of hoe, maar dat gevoel van contact moet er zijn.

Dan concentreren we ons in de eerste plaats altijd weer op wegvallen van pijn, in de tweede plaats op normalisatie van de hormonale evenwichten zover dat mogelijk is. In de derde plaats activeren we de kleine hersenen, en daarnaast proberen we het voorhoofdschakra en de hersenlobben redelijk te beïnvloeden.

Denk niet dat u hiermee een patiënt volledig kunt genezen. U kunt wél hierdoor een patiënt de mogelijkheid geven aan zijn eigen genezing actief mee te werken. En wanneer u bij dit alles nog een suggestie van rust en vrede zou kunnen uitstralen, dan bereikt u hiermee bovendien een ontspanning van de patiënt, die erg belangrijk kan zijn voor alle anderen therapieën die eventueel worden gebruikt.

En daaruit blijkt al dat we één conclusie hier voorop moeten stellen; kanker is niet te genezen door paranormale middelen alléén.

In de tweede plaats constateren we: de mogelijkheid om kanker te genezen wordt aanmerkelijk beter wanneer juiste diëten worden gevolgd en wanneer de patiënt niet de mogelijkheid krijgt zich voortdurend negatief in zijn eigen ziek zijn te verdiepen.

In de derde plaats constateren we dat de chirurgische ingreep zoveel mogelijk vermeden moet worden. Alleen daar waar het uitblijven van die ingreep op korte termijn de exitus (de dood) van de patiënt ten gevolge heeft, mag deze ingreep gebeuren. Ze is een laatste redmiddel. Maar ze mag niet de eenvoudigste therapeutische benadering worden, wat ze helaas in veel gevallen tegenwoordig nog is.

Dan vraagt men zich verder af: "Is het dan niet mogelijk om geestelijke chirurgie uit te oefenen?" Dat hele verhaal berust echter op een verkeerde conceptie.

Men denkt: daar komt een geestelijke dokter, met een geestelijk lancet, en die snijdt dan het nodige eruit. Hij haalt het er uit en gooit het weg en hij zorgt dat er geen bloedingen ontstaan. Daarna zie je er niks van want zowel het mes als de chirurg dringen door de materie door.

Er is geen wond maar er is wel wat verwijderd. Ik weet niet of u op de hoogte bent van wat men dematerialisatie noemt, d.w.z. dat een voorwerp opgelost wordt, althans voor u visueel, doordat de onderlinge afstand tussen de moleculen en eventueel atomen, zo vergroot wordt dat het geheel vaste stoffen kan doordringen. Een geestelijke operatie berust op dit principe.

Zij vergt een enorme beheersing, maar daarnaast ook onvoorstelbaar grote energieën. Het zal u duidelijk zijn dat dergelijke operaties dus in veel gevallen niet mogelijk zijn op het ogenblik dat we te maken hebben met vijf of zes verschillende uitzaaiingen, abscessen.

Bij één is dat nog mogelijk, maar dan vergt het heel veel van de geest. Bij meerdere is het bijna niet mogelijk, omdat de nodige energie en concentratie zodanig groot is dat je dan met misschien honderd man zou moeten werken om één patiënt een klein beetje te helpen. Dan is er nog altijd de kans dat er iets fout gaat, doordat bij herhaalde concentratie een gewenning ontstaat en je dus niet zo duidelijk meer kunt reageren op de lichamelijke van die patiënt.

Dus denkt u alstublieft niet dat daar veel mogelijkheden inzitten. Het kan een enkele keer, maar dat is zodanig zeldzaam dat u dit gewoon voorlopig kunt neerleggen bij het rijk van overleveringen en fabelen, waarvan soms gedeelten juist blijken te zijn.

Toch is kanker te genezen. Wanneer we het zuiver lichamelijk bekijken, dan zijn er de laatste tijd veelbelovende therapieën ontdekt. Wat dat betreft is het misschien leuk om op te merken dat in Amerika, bij het onderzoek naar een mogelijkheid om aids te bestrijden, enkele gegevens naar boven zijn gekomen die voor kankerbestrijding erg belangrijk kunnen zijn.

Over een 50-tal jaren zal elke kanker in het beginstadium met betrekkelijk weinig moeite en een beperkte medicatie plus dieet, te genezen zijn. De eerste proeven op dit terrein vinden op het ogenblik reeds hier en daar plaats, maar we moeten er rekening mee houden dat het een langere tijd zal duren, voordat men deze kunde en kennis in de wetenschap zodanig heeft opgenomen dat voldoende artsen daarover kunnen beschikken.

Gevorderde stadia van kanker zijn op het ogenblik vaak heel moeilijk te genezen, zoals u weet. Maar zowel wat gebeurd is in Zwitserland, enkele Italiaanse proeven van de laatste tijd vooral in Bologna en ook datgene wat in Nederland is gebeurd met o.m. Moermantherapie, heeft bewezen dat je ook in dergelijke gevallen de kanker kunt genezen en kunt overwinnen. Ik wil daar nog aan toevoegen dat de poging van acupunctuurspecialisten om eveneens iets tegen kanker te doen wijst in de richting dat ook langs deze weg, althans een inkapseling en een beperking van uitzaaiing mogelijk is. Er zijn dus genezingsmogelijkheden.

Dan komt de vraag: "Maar als het nou werkelijk al een zwaar geval is wat dan?" Zelfs dan blijken genezingen mogelijk te zijn. Ze zijn echter sterk afhankelijk van de levenswil van de patiënt, diens positieve instelling, de juiste begeleiding door de omgeving en een juiste medische behandeling en een juist medisch toezicht. In deze laatste fase vooral zou ik de hulp van paranormale genezers willen aanbevelen. In deze periode namelijk kan alleen de geestkracht en de eigen kracht van het lichaam tot een overwinning komen.

Medicatie kan afremmen in deze periode, maar het nadeel is dat de patiënt daardoor aan energie verliest, en dus in feite daardoor zijn vatbaarheid toch weer vergroot. Daarom is paranormale hulp en begeleiding in deze stadia van groot belang. Maar het is de positiviteit van de patiënt zelf, die vooral bepalend is voor de mogelijkheid tot genezing. Daar waar geen organen onherstelbaar door kanker zijn aangedaan en vernietigd, is dus kanker te genezen.

Daarmee heeft u de inleiding voor u liggen. Ik herhaal nogmaals wat we aan het begin hebben gezegd: we zijn niet alwetend en niet onfeilbaar. Maar wat ik u heb voorgelegd is naar ons beste weten juist. Denk er over na. Wanneer u na de pauze vragen wilt stellen hierover, dan zullen we die graag beantwoorden. Ik zelf zal weer de spreker zijn. Ik zou u daarbij willen verzoeken, gezien de gemengde samenstelling van het gehoor, om daarbij in zo eenvoudig mogelijke termen te spreken.

Mij kunt u wel verwijten dat ik bijna onbewust hier en daar toch termen heb gehanteerd die eigenlijk voor een leek wat moeilijker te benaderen zijn. Maar ik heb ze zoveel mogelijk vermeden. Doet u dat ook. Dien uw vragen als het even kan schriftelijk in, dit omdat bij uitwerking hierdoor veel moeilijkheden en veel onbegrip voorkomen kan worden.

Ten laatste neemt u er nu maar eerst eens een gezellige pauze van. Na ongeveer vijftien tot twintig minuten hoop ik u allen weer aan te treffen om met u dan het belangrijkste deel van de avond te beginnen. Een discussie over datgene wat ik hier als inleiding u heb voorgelegd. Tot straks.

VRAGEN OVER HET GENEZEN VAN KANKER

We kunnen nu aan de werkelijk belangrijke zaken beginnen, n.l. uw vragen. Schriftelijke vragen gaan natuurlijk voor, dat weet u. Vragen op zuiver persoonlijke gebied mag ik helaas niet beantwoorden. Wat al het andere betreft, we zullen zien voor zover als dat redelijk verantwoord mogelijk is zal ik mijn best doen. Mag ik de eerste vraag?

Vraag: Wanneer een zware kankerpatiënt indien mogelijk onder hypnose wordt gebracht en dan gemagnetiseerd, is het dan mogelijk, en heeft dat zin, om daarbij de chirurg te ontwijken? Kortom, kan in deze combinatie kanker effectiever worden genezen, zonder medicijnen?

Antwoord: Het ligt eraan hoe zwaar de patiënt is, en verder waar de woekering zich bevindt. Maar op het ogenblik dat je zegt: er is hier inderdaad een zwaar gezwel en wij kunnen op dit ogenblik nog een aantal maanden verder gaan, zonder dat er aanmerkelijk levensgevaar ontstaat, dan zou het de moeite waard zijn om het te proberen. En wanneer u de patiënt nu toch onder hypnose hebt, vraag hem dan om zijn eigen diagnose te geven. Dat kan dan heel vaak verrassende aspecten geven en misschien aanwijzingen voor een verdere behandeling.

Maar of u op deze wijze zover kunt komen bij een werkelijk gevorderd geval, dus dat u inderdaad alle zware medicatie e.d. kunt ontwijken, dat lijkt me vraagwaardig (de vraag).

Vraag: Kan een hersentumor veroorzaakt worden door plutonium, dus niet door virussen, en zo ja, is dit dan ook te genezen?

Antwoord: Ik weet niet wat het met kanker te maken heeft, maar indirect misschien. Een hersentumor kan veroorzaakt worden o.m. door plutonium, bepaalde overdoses van straling, mits ze het schedeldak penetreren. Kortom, al die dingen waardoor in de hersenen zelf op welke wijze dan ook een ontsteking of gezwel ontstaat. Of je daar werkelijk iets tegen kunt doen? Tja, in veel gevallen zul je bij een hersengezwel, omdat je niet veel tijd hebt, toch tot trepanatie (doorboren van de schedel; Red.) over moeten gaan, dacht ik. Maar, wanneer het nog niet zodanig is dat de levensfuncties en het verstand zwaar bedreigd worden, kun je eventueel proberen te compenseren, door wederom geestelijke genezing te gebruiken, instraling e.d., en daarnaast de levensenergiebanen aanmerkelijk beter in evenwicht te brengen. Dat kunt u door acupunctuur, acupressuur e.d. heel vaak aardig doen. Wanneer het welbevinden van de patiënt daardoor beter wordt, moet geconstateerd worden of er wel of niet een verdere uitbreiding van het gezwel plaatsvindt. Blijkt dit niet het geval te zijn, dan kan de behandeling worden voortgezet.

Vraag: Kun je paranormaal een zuivere diagnose stellen over wat de juiste plaats is waar het gezwel zich bevindt?

Antwoord: Indien u voldoende begaafd bent ongetwijfeld. Mag ik hierbij een opmerking plaatsen: Er is een aantal medisch geschoolden, soms tot aan de hoogste rang van professor toe, die een eigenaardig aanvoelingsvermogen hebben. Zij weten daardoor uit een aantal mogelijke conclusies altijd weer de enig juiste te vinden. Ook hun diagnose is bij een beperkte hoeveelheid gegevens vaak verbluffend juist. Dat is een kwestie van aanvoelen. Het is dus een niet bewust gebruikte paranormale gave.

Nu ik dit gezegd hebt zal het u duidelijk zijn dat, wanneer u paranormaal begaafd bent, het hierdoor mogelijk is om storingen, en niet alleen gezwellen, in het lichaam van een patiënt aan te voelen. En daarbij dus juister dan zonder dit mogelijk zou zijn, de juiste plaats te bepalen. Ik meen dat het zelfs bij chirurgen voorkomt, dat ze ongeacht alle foto's die er gemaakt zijn en de rest, een eerste insnede maken en dat men denkt: zou hij zich vergissen? Vervolgens blijkt later dat de man precies op het juiste punt, zijn eerste incisie heeft gemaakt om met zo min mogelijk schade juist datgene wat verwijderd moet worden te bereiken. Ik wil dus nadrukkelijk stellen: het is mogelijk om dit paranormaal te constateren. Op welke wijze u dit doet - onbewust of bewust door directe waarneming wanneer u uitstralingen ziet of anderszins - is natuurlijk afhankelijk van de paranormale begaafdheid waarover u beschikt.

Vraag: Het direct versterken van omringende cellen is vrij moeilijk bij inwendige gezwellen bv. leverkanker. Hoe kun je van buitenaf deze kracht zeer plaatselijk richten?

Antwoord: Dat is over het algemeen erg moeilijk omdat we hier te maken hebben met een proces waarbij de kankercel, de gezwellen kun je beter zeggen, in dit geval, de neiging hebben om de levensenergie uit de omringende cellen te absorberen. Die omringende cellen zijn dus in feite half dood. Dit te compenseren betekent in veel gevallen dat je gelijktijdig de woekering aan het voeden bent. En daarom is dat niet altijd raadzaam.

Het meest raadzame is echter om de omgeving op te laden, maar het orgaan of het gezwel dat dus eigenlijk genezen moet worden, daarbij met rust te laten. Als u energie geeft, is die voor een woekercel even nuttig als voor een gewone. U kunt daar geen onderscheid in maken omdat beide op dezelfde wijze trillen, op dezelfde wijze energie absorberen. Maar als u de omringende weefsels versterkt dan zal van daaruit een versterking ontstaan. De omringende cellen zullen dan als het ware afsterven, maar ze vormen gelijktijdig een soort kapsel, waar binnen dan de moeilijke of gevaarlijke gezwellen worden afgesloten van het merendeel van de voeding, en misschien zelfs van alle voeding die ze nodig hebben. Bij de lever zal dit heel erg moeilijk zijn omdat de lever door zijn functie en zijn structuur, een dergelijk isolement niet zou kunnen verdragen, tenzij het gaat om een betrekkelijk kleine woekering.

Vraag: Als je nou eens tegelijkertijd ook energie zou nemen van het kankergezwel terwijl je de omgeving energie geeft?

Antwoord: Theoretisch is hetgeen u zegt inderdaad denkbaar en zou nuttig kunnen zijn. De moeilijkheid is dat een dergelijk instellen op een enkel punt slechts mogelijk is voor mensen

die de hoogste graad bereikt hebben in hun professie, of gave of hoe je het wilt zeggen. En dat impliceert dus dat wanneer u het niet volledig beheerst en u probeert het toch te doen, u daarbij heel vaak de uitbreiding van de woekering eerder bevordert dan afremt. Daarom is het beter om alleen die energie te geven aan de omgeving. Mijn persoonlijke visie. U mag er anders over denken.

Vraag: Kan direct inwerken op het derde chakra gunstig inwerken, gezien de invloed op het emotioneel leven?

Antwoord: Ja, het is inderdaad wel mogelijk dat je dat chakra bij het middenrif op de juiste wijze en evenwicht weet op te laden, en dat je hiermee in ieder geval een herstel van hormonaal evenwicht bevordert. Je hebt nl. nog al een aantal afscheiding brengende klieren daar in de buurt zitten en wanneer die op de juiste wijze worden gestimuleerd keren ze naar een normaaltoestand terug. Dat betekent dan dat ook weer andere klierafscheidingen hierdoor worden beïnvloed. Je zou dus inderdaad een verbetering kunnen krijgen. Maar u moet zich niet voorstellen, dat u door alleen dit chakra goed te bewerken, in staat zou zijn om zonder meer alle euvelen uit de weg te ruimen. U kunt wel het lichaam meer kans geven om zichzelf te verweren tegen het euvel en om gelijktijdig een juistere en betere energieverdeling in zich op te bouwen,

Vraag: Heeft het zin om van een Moermandieet een gewoonte te maken? Dus niet alleen als medicijn?

Antwoord: Och, 'n Moermandieet, zover ik het ken, bevat de nodige mineralen, vitaminen en vezelstoffen, en zou dus als voeding niet verwerpelijk zijn, mits uw organisme in staat is die voeding goed te verwerken. Maar aan de andere kant vraag ik me toch wel af of iemand, die dat een lange tijd achter elkaar doet, nog mens blijft, of dat-ie begint te koeren.

Vraag: Zijn er genezingsmethoden buiten de medische, de paranormale methoden en het Moermandieet voor kanker? Hoe staat u in dit verband tegenover klassieke homeopathie?

Antwoord: Bij de klassieke homeopathie zitten we met een moeilijkheid. Dat is n.l. dat we de lichaamsfuncties wel aanmerkelijk kunnen stimuleren op de juiste wijze, door als het ware een werkvoorbeeld binnen te brengen, maar dat we niet in staat zijn om een directe bestrijding tot stand te brengen. Dat houdt dus in dat we, zeker in begingevallen, vaak wel een verbetering kunnen bewerkstelligen en in enkele gevallen genezing, maar dat we zodra het geval wat zwaarder wordt, toch wel met de moeilijkheid zitten dat we in het lichaam, ongeacht de stoffen die we inbrengen, niet in staat zijn om een werkelijk afdoende bestrijding op gang te brengen. De energieën die daarvoor nodig zouden zijn, worden voor een groot gedeelte door de woekeringen zelf geabsorbeerd. Ik zou dus zeggen als additionele behandeling, ja. Als totaal-behandeling, nee. Maar alweer, persoonlijke visie, u mag van mening verschillen.

Reactie: De vraag was ook of behalve de medische en paranormale methoden, Moermandieet en klassieke homeopathie er nog andere genezingsmethoden zijn?

Antwoord: Ja, dat ligt er aan wat u onder paranormaal verstaat. Maar er zijn een aantal magische methoden. Er bestaan inblazingsmethoden, openen van aderen en inblazen van bepaalde stoffen. Die zijn alle misschien wel bruikbaar. Er bestaan zelfs duiveluitdrijvingsmethoden, die, overigens ook tot onze verwondering, zelfs gevallen van kanker hebben genezen. Maar je kunt dus niet zeggen dat dit genezingsmethoden zijn die algemeen hanteerbaar zijn. Ik heb geprobeerd mij tot het meer gangbare in dit deel van de wereld te beperken.

Vraag: Is het mogelijk dat de kanker een symptoom is van iets dieper liggends, iets geestelijks? En wanneer het verwijderd wordt, zonder het dieper liggende te behandelen, de patiënt er meer door geschaad wordt?

Antwoord: Het laatste wil ik alleen maar onder voorbehoud accepteren. Maar het eerste is volledig juist. Als u mijn inleiding hebt gevolgd, dan zult u bemerkt hebben dat ik uitga van het standpunt, dat niet alleen het lichaam psychische reacties kan bepalen, maar dat ook psychische reacties afwijkingen in het lichaam kunnen veroorzaken. Iets wat overigens de laatste tijd meer en meer geaccepteerd wordt, hoop ik. Dat houdt dus in dat wanneer wij een psychisch probleem of een psychische spanning kunnen oplossen, hierdoor de genezingskansen van de patiënt zeer sterk toenemen. Het wil echter niet zeggen dat de

genezing dan zonder meer spontaan zal gebeuren, want dat is weer afhankelijk van de schade die eenmaal is aangericht.

Vraag: Is de patiënt niet zelf verantwoordelijk voor zijn ziek zijn? En wordt door diverse behandelingsmethoden de verantwoording niet van de patiënt afgenomen?

Antwoord: Een heel erg moeilijke vraag. Kijk: wanneer u verkouden wordt, is dat dan niet uw eigen verantwoordelijkheid? En is door het gebruik van vitaminedruppeltjes e.d. uiteindelijk niet een situatie ontstaan, waar u toch zelf eigenlijk onder gaat lijden? Bij een verkoudheid denkt u: dat is onzin. Waarom zou het bij een ernstige kwaal anders zijn? Natuurlijk, de patiënt is bij praktisch alle ziekten, enkele infectieziekten uitgesloten, zelf in de eerste plaats aansprakelijk voor hetgeen er via de psyche met zijn lichaam gebeurt. En dat omvat dus een groot aantal verschillende afwijkingen en kwalen. Maar, er zijn zaken waarbij de resistentie wel kan worden opgevoerd, maar niet onbepaald kan worden gehandhaafd.

We hebben dat bijvoorbeeld gezien bij mensen die een beetje onvoorzichtig met leprozen omgaan, die vele jaren in staat zijn zonder de ziekte verder te leven, en toch op een gegeven ogenblik het slachtoffer daar van worden. Ze hebben wel de geestelijke weerstand, maar hun lichaam heeft toch ook behaalde vatbaarheden. En één onvoorzichtigheid kan genoeg zijn. Daarom zou ik zeggen: je kunt niet zeggen: het is de eigen verantwoordelijkheid van de patiënt en door hem te helpen, op welke wijze dan ook, schaden wij die patiënt. Je zou eerder moeten zeggen: wij moeten de patiënt helpen en wanneer we er van overtuigd zijn dat er psychische redenen of oorzaken zijn voor het ontstaan van een kwaal, moeten we gelijktijdig proberen dat probleem op te lossen. En daarnaast proberen het lichaam te genezen. We kunnen niet zeggen: het is je eigen zaak, dus wij wassen de handen ervan (in onschuld).

Reactie: De artsen hebben zo weinig aandacht voor de psyche van de mens. In hoeverre kan de geestelijke leiding een aardse dokter inspireren ten aanzien van de kankergenezing?

Antwoord: Ja, we proberen het wel eens een keer. Maar u moet één ding goed onthouden. In een materialistisch tijdperk, waarbij een wetenschap langzaam maar zeker vaak in een mate van dogmatisme ontaard, wordt de medicus meer en meer tot een mecanicien voor menselijke voertuigen. Dat mag dan al erg jammer zijn, maar men gaat er daardoor ook vanuit dat hij dus een bepaalde prestatie kan leveren. Dat houdt in dat de arts maar zelden de tijd heeft om zich bezig te houden met de psychische achtergronden en problemen van zijn patiënten, omdat de eisen, die men op grond van de zuiver materialistische opvattingen aan hem stelt, al tot het uiterste van zijn vermogens op dat terrein gaan.

Dat wil dus zeggen dat artsen een veel kleinere praktijk zouden moeten hebben. Dat zou voor velen betekenen ook veel minder verdiensten en dat is niet voor iedereen aanvaardbaar. Daarnaast zouden zij dan ook nog voldoende psychologisch inzicht en voldoende diep menselijke belangstelling moeten bezitten. Ik geloof dat een groot gedeelte van de medici, zoals ze op dit ogenblik actief zijn, wel ten dele, maar zelden volledig aan deze eisen zouden kunnen beantwoorden. Maar ik ben het met u eens dat in de medische behandeling het psychisch aspect steeds meer wordt verwaarloosd, zodat de medicus zelfs het voordeel van tovenaars zijn, en dus een soort absoluut gezag hebben, meer en meer aan het verliezen is, en eerder wordt bekeken als de hersteller die even een foutje moet recht zetten.

Vraag: Voor het instralen bij kanker is er dan nog een bepaalde voorkeur voor een kleur?

Antwoord: Dat is sterk afhankelijk van de persoon zelf, maar aangezien het hier gaat om rust, zou ik zelf in dat geval de voorkeur geven aan blauw. Blauw is een bezinnelijke (tot nadenken stemmend; Red.) en rustgevende kleur. Wanneer u zich daar op instelt, stelt u zich in feite ook in op rust, op een soort meditatief "zijn". Deze rust draagt u dan ongetwijfeld mee aan uw patiënt over.

Vraag: Patiënt op de operatietafel met maagkanker, de dokter constateert eerst inoperabel, patiënt wordt dicht gemaakt en hem wordt dit medegedeeld. Blijft nog vele tientallen jaren daarna leven en uiteindelijk blijkt die inoperabele maagkanker verdwenen. Dat klopt wel met uw verhaal, maar het is wel een heel sterk voorbeeld, dacht ik.

Antwoord: Ja, natuurlijk maakt de man zich er wel schuldig aan dat hij niet op een medisch verantwoorde wijze is overleden, maar op een niet-medisch verantwoorde wijze nog vele jaren

heeft geleefd. Ik kan hem er alleen maar mee feliciteren, voor zover men iemand althans met het bestaan op aarde mag feliciteren.

Vraag: Zal aids in de toekomst ook zo veelvuldig voorkomen als kanker op dit moment?

Antwoord: Ja, ik denk dat aids over ongeveer zeven à acht jaar bestreden kan worden. Verder meen ik te mogen constateren dat de angst voor aids aanmerkelijk groter schijnt te zijn, juist daar waar het belangrijk is, dan voor bijvoorbeeld roken en longkanker. Ik neem dan ook aan dat aids binnen afzienbare tijd te genezen en te bestrijden zal zijn en niet een te laat erkende volksziekte zal worden, zoals kanker in veel gevallen al is, waarvan je kunt zeggen dat ze toch wel endemisch (binnen eigen gebied voorkomend; Red.) is, zij het nog niet epidemisch.

Vraag: Je hoort zo dikwijls: in de beginfase van kanker zou het misschien genezen kunnen worden. Het constateren van, heeft iemand kanker in beginfase, schijnt echter nog erg moeilijk te zijn?

Antwoord: Het is nog betrekkelijk moeilijk, omdat men nog niet is gekomen tot een onderzoek dat gelijktijdig ook deze mogelijkheid omvat. Om u een typisch voorbeeld te geven: iemand wordt voor een medische behandeling volledig ontleed en gekeurd. Er is een aanwijzing voor longkanker te vinden, maar men ziet daar eenvoudig overheen, omdat men alleen maar wil weten of de longen in staat zijn om de belasting van een verdoving te dragen. Dat komt dus nog veel voor. Maar er bestaan op dit ogenblik reeds onderzoeksmethoden, en er zullen binnenkort ook betrekkelijk eenvoudige testapparaten in de handel zijn, waarmee kanker ook in een zeer vroeg stadium kan worden geconstateerd, dus vooruitgang zit er in ieder geval in. De enige vraag is of de mensen niet door de angst dat ze misschien positief zouden kunnen zijn (positief getest; Red.), zichzelf juist van die mogelijkheid zullen uitsluiten.

Vraag: Het is maar te hopen natuurlijk dat dan die preparaten worden gebruikt om in een zeer vroeg stadium dat te kunnen constateren, en dat de mensen niet bang zullen zijn voor een eventueel ongunstige uitslag.

Antwoord: Nou, daar de meeste mensen toch wel eens per jaar bij een medicus terecht komen, zou het voor de medicus betrekkelijk eenvoudig moeten zijn om dan ook die ene keer per jaar deze test, die althans zover het de patiënt betreft ongeveer vier à vijf minuten vergt, te doen. En de uitslag daarvan dan eventueel desnoods centraal op een laboratorium te laten gebeuren. De mogelijkheden zijn er en de ontwikkeling is zodanig dat we aan kunnen nemen dat het over een aantal jaren inderdaad meer algemeen gebruikelijk zal zijn, zeker in een Westerse wereld, waarin het aantal medici voldoende is.

Vraag: We hebben het over beginfases van kanker en eindfases. Dus neem ik aan dat er graden zijn van kanker? Zo ja, hoeveel dan?

Antwoord: Nou ja, dat kun je opvoeren tot oneindig. Het is n.l. zo dat kanker ontstaat door de beschadiging van die spiraalvormige moleculair keten die in de kern van de cel zit.

Op dat ogenblik is er één woekercel, maar deze woekercel komt op een gegeven ogenblik tot deling, en dan zou je kunnen zeggen: nu zijn er twee, dus dit is fase twee, enz. Maar als je het redelijk wilt zien, dan kun je zeggen: we hebben te maken met een kleine, nog niet uitzaaiende kern. Dat is de beginfase. We hebben te maken met een grotere, gevaar voor uitzaaiing-inzich-dragende-kern, tweede fase. We hebben te maken met uitzaaiingen, dus meerdere kernen, derde fase. En we hebben te maken, dan komen we naar de eindfase toe, met één of meer gezwellen, die zodanig groot zijn dat ze de levensfuncties van het lichaam aanmerkelijk bedreigen.

Vraag: U praat nu over puur stoffelijke graden. Ik neem aan dat het in uw positie toch ook mogelijk moet zijn om geestelijke graden daarvan aan te geven.

Antwoord: Geestelijk hebben we dat niet. Er zijn er bij ons wel die kankeren.

Kanker is nu eenmaal een typisch lichamenlijk verschijnsel. Het is duidelijk dat in de geest, de geesteshouding die kanker kan bevorderen wel degelijk bestaat, maar geheel andere repercussies heeft. Daarom is het niet mogelijk om geestelijke graden aan te geven voor iets wat alleen stoffelijk bestaat. Dat zal u duidelijk zijn.

Reactie: Nou, dat is me niet duidelijk, aangezien kanker toch, naar ik uit uw inleiding heb begrepen, een geestelijke, zij het psychische achtergrond heeft.

Antwoord: Een psychische achtergrond, ja zeker, maar de psyche is zover het u betreft, en zover het de kanker betreft, niets anders dan een bewustzijn met veel factoren en eventuele beïnvloedingen van buitenaf, die bepalend is voor de wijze waarop bepaalde lichamelijke functies zich voltrekken. Daar kunt u dus geen recht aan ontleen, het spijt me. Wanneer u zegt: ja maar hebben jullie uit de geest er gradaties voor? Nee, wij constateren het, en we vinden het niet aangenaam, maar als we er iets aan kunnen doen, dan doen we dat soms. Maar in veel gevallen kunnen we dat niet, omdat hiervoor weer de mentaliteit van de patiënt in zeer hoge mate beslissend is, zelfs maar voor onze mogelijkheid deze te benaderen.

Vraag: Is kanker iets van deze tijd, of kwam het in de oudheid ook voor?

Antwoord: Het kwam in de oudheid wel voor, maar het is duidelijk dat het lichaam in de moderne tijd heel wat meer mishandelingen te verwerken heeft dan in de oudheid. Bovendien is de medische verzorging aanmerkelijk beter geworden. Vroeger ging je dood voor je de kans had om kanker te krijgen. Als we rekenen dat bijvoorbeeld rond het jaar nul de gemiddelde levensverwachting lag bij rond 35 à 37 jaar, en dan nagaan dat dit op het ogenblik eerder 67 of meer is. Ik weet niet wat de laatste tijd de verwachtingen zijn, maar ik wil hier maar mee zeggen: naarmate een organisme ouder wordt en gelijktijdig een minder natuurlijke voeding geniet, afgesloten is van vele natuurlijke bewegingsnoodzaken, dan zitten we al in een situatie waarin kanker gemakkelijker kan ontstaan, dat het lichaam zwaarder belast wordt, en dus eerder zwakke punten zal vertonen.

Voegen we daar dan nog even milieuverontreiniging bij, want tegenwoordig is de regen zo zuur in bepaalde plaatsen dat ze de augurken gewoon buiten zetten om er tafelzuur van te maken. U heeft bijvoorbeeld al die afvoergassen van het vervoer en van allerhande fabrieken e.d., in de atmosfeer. Nou, vroeger hadden ze dat niet. Dus alweer, de ademhaling wordt bemoeilijkt, er komen vreemde stoffen in het lichaam, etc. De mogelijkheid van kanker wordt weer groter. We kunnen dus zeggen: dat kanker inderdaad in deze tijd meer voorkomt dan in een ver verleden. Maar het blijkt dat in het begin van de industrialisatie en dan spreek ik over de jaren 1870-1890, kanker eveneens al vaak voorkwam. Maar omdat ze niet zo gemakkelijk kenbaar was, werd ze in de belangstelling van de mensen overschaduwed door de tuberculose. Men had toen minder mogelijkheden om kanker te constateren.

Vraag: Hoe zit het met kinderen? Kleine kinderen die leukemie krijgen?

Antwoord: Leukemie is bloedkanker, en als zodanig kun je dus zeggen dat we bij kleine kinderen over het algemeen hier te maken hebben met erfelijke factoren, ofwel met een ernstige vergiftiging, die een aantasting van het beenmerg teweeg heeft gebracht. Dat zijn eigenlijk de meest voorkomende oorzaken. Dan kun je zeggen: ja, het is heel erg pijnlijk dat het gebeurt. Het kan zelfs vanuit de moeder voortkomen. We hebben bepaalde gevallen waarbij leukemie te wijten is aan prenatale trauma's die door belevingen van de moeder, voeding van de moeder, e.d. zijn ontstaan. Maar aan de andere kant: laten die kinderen blij zijn. Lang voordat ze een belasting formulier moeten invullen zitten ze aan onze kant, en daar kunnen ze rustig kijken waar ze beter naar toe kunnen gaan. Neemt u me niet kwalijk, het is niet spottend bedoeld. Ik wil het gewoon van mijn standpunt realistisch benaderen.

Vraag: Kunnen dieren ook kanker krijgen?

Antwoord: Ja zeker, dieren kunnen kanker krijgen, maar dit komt bij dieren veel minder voor dan u denkt. Wanneer het voorkomt is het veelal bij huisdieren die een onjuiste voeding hebben genoten en te weinig beweging. En daarnaast zijn er veel dieren die er onder lijden, omdat de mensen het nodig vinden een kanker te induceren in het dier in de hoop dat ze kunnen ontdekken hoe ze die kunnen genezen in het dier. Als de aap dan geneest, en de geneesheer het op de mens toepast, gebeurt het nog vaak dat hij voor aap staat.

Vraag: Is het ook zo dat als kanker opgelost zal zijn, er dan weer een nieuwe ziekte komt, waarvan eerst weer geen bestrijdingsmiddelen bestaan, totdat ook dat weer opgelost wordt, enzovoort?

Antwoord: Wat u zegt is volledig juist in zoverre, dat elke beschavingsvorm, en dus ook elke periode in uw tijd, wel haar eigen endemische (alleen hier voorkomend; Red.) ziekten met zich brengt. Wanneer je dus van de kanker af bent komt er wel weer wat anders. Want wanneer je de kanker de baas bent, dan is deze uitweg als het ware afgesloten en zal het lichaam zijn onlust weer op andere manieren gaan uiten. Dan krijgen we dus weer andere symptomen, die

weer te laat worden herkend, enz. Het enige wat dit zou kunnen voorkomen is een vrede op aarde, waarbij men op een vredige wijze de kans heeft om toch veel avonturen te beleven. Een leven dus waarbij zekerheid bestaat, en gelijktijdig een vrijwillig gezochte spanning en risico voortdurend aanwezig zijn. Dat zou de beste methode zijn om nieuwe endemische ziekten voor een groot gedeelte te beperken. U moet me niet kwalijk nemen dat ik hiermee de vraagbeantwoording afsluit, ik ontdek dat we al zover zijn afgeweken dat we zo dadelijk de vraag kunnen verwachten of de komeet Halley er ook iets mee te maken heeft.

Vrienden, ik heb u dit alles voorgelegd ter overweging. Wat wij in de inleiding hebben gezegd en wat ik in de beantwoording naar voren heb gebracht, moet u zelf nagaan of het voor u aanvaardbaar is. Het is de waarheid zoals wij die zien. Niet ik alleen, maar een aantal medewerkers, die het mij mogelijk maken op deze wijze mij via een mens te uiten.

Onthoud u één ding: wanneer u ziekten, of het kanker is of iets anders, wilt bestrijden, dan moet u werken aan de geestelijke gezondheid van de mensen. Want naarmate de mens geestelijk evenwichtiger is, psychisch mentaal gezonder is, zal het lichaam in staat zijn veel meer te verdragen, zal het zich gemakkelijker aanpassen aan zich wijzigende omstandigheden. We hebben niet alleen maar te maken met de vraag: is kanker te genezen?

We hebben te maken met de vraag: of in het menselijk bestaan een groot gedeelte van de ziekten en risico's voorkomen kan worden. Of zeer veel ziekten, ook andere, en dan denk ik aan (de ziekte van) Parkinson en de rest, niet voor een deel te genezen of te voorkomen zijn. En het antwoord is: wij kunnen dit op dit ogenblik niet. Maar naarmate de geestelijke gezondheid van de mensheid toeneemt, de evenwichtigheid meer kenmerkend wordt voor de mens, de belangstelling van de mens, geest en stof omvat, niet één van deze beiden exclusief, zal de mensheid groeien tot een ras dat meer weerstand heeft tegen kwalen, dat in staat is kwalen gemakkelijker te overwinnen, en dat op den duur in staat kan zijn om een groot gedeelte van de gevreesde kwalen en ziekten, inclusief infecties, uiteindelijk uit te roeien, zover het de mens betreft.

Het meest belangrijke wat ik deze avond heb gezegd, is dat men de psyche niet alleen als een aanhangsel van een biologisch mechanisme dient te beschouwen. Men moet begrijpen dat het de psyche is die een groot gedeelte van de drijfstof voor deze motor levert. En dat wanneer de psyche niet in orde is, ook het gezondste lichaam op den duur niet juist kan functioneren.

Dit gezegd hebbende herhaal ik wat ik al eerder heb gezegd: Kanker is te genezen, zoals veel van de kwade dingen op aarde te genezen zijn. Maar dan moet je niet beginnen met ruwe middelen. Dan moet je alleen in uiterste noodzaak naar geweld grijpen. Zoals je bij kanker alleen in uiterste noodzaak naar het lancet grijpt.

Dan moet je proberen om, als mensen een samenleving te vinden waarin men elkaar aanvaardt; Verdraagzaamheid. Waarin men mensenliefde kent; medegevoel. Waarbij men de mens niet tot een eenzaamheid verbant, maar eerder juist opneemt in een gemeenschapsgevoel, zelfs wanneer deze maar een passant is, iemand met wie je voor een kort ogenblik in contact komt.

Dat is de werkelijke remedie voor een groot gedeelte van de euvels die de mensheid bedreigen. Dat is de werkelijke remedie voor veel kwalen, die te overwinnen zijn, wanneer er maar een gezond geestelijk leven is, naast het materiële streven. Onthoud u daarbij ook dat, wanneer je alleen zoekt naar de geestelijke waarden. De stoffelijke waarden van jezelf en anderen daar gewoonlijk onder lijden. En dat degene die alleen naar materiële zaken streeft, daarmee zowel zijn eigen geestelijkheid als de psychische en geestelijke mogelijkheden van anderen schaadt. Kom terug tot een evenwicht.

Het is een onevenwichtigheid die kanker veroorzaakt. Het is een onevenwichtigheid die suikerziekte veroorzaakt. Het is een onevenwichtigheid die een groot gedeelte van al die ziekten, en inclusief de zoveel soorten zogenaamde reumatiek veroorzaakt.

Het evenwicht, het innerlijk evenwicht, het psychisch tot rust komen, het weer positief durven denken en leven, ongeacht alles, is datgene wat de mensheid van node heeft.

En vergeeft u mij dat ik toch ook wat afwijkende van het onderwerp voor mijn slotwoord, dit laatste juist aan de orde heb gesteld. Ik ben er eerlijk van overtuigd, dat het lang zal duren voordat men dit beseft, en nog langer voordat iedereen bereid is het na te streven. Maar het is

goed reeds nu vast te stellen, dat hier een mogelijkheid ligt om niet alleen de ziekten van het lichaam, maar een groot aantal ziekten van de psyche te overwinnen. Want wanneer wij niet zoeken naar de weg die ons verlost, hoe zullen wij ooit onze slavernij kunnen beseffen? En daarmee vrienden, dank ik u voor uw aandacht, en wens ik u een zegenrijke en aangename verdere avond toe.